

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Țare in fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	▲ P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-ral P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
G. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▼ C. C. Pop.-Tașcă.

„STEAU A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei române*.— *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator.— *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar.— *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar.— *Membri:* Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor.— *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

D-na Eufrosina Homoriceanu-Stoicescu (Ploești), 2 lei; D-na Ecaterina Al. Stoicescu (Ploești), 2 lei; Mândricel Demetru (Merenii de jos-Vlașca), 2 lei; Dr. A. Obreja (Clemenței-București), 20 lei; Dr. A. Culian (Modei-București), 2 lei; Dr. A. Kaminski (Bulev. Pache-București), 2 lei; N. T. Ionescu (Fetițelor-București), 2 lei; Gr. M. Botea (Spiridon-București), 2 lei; Dr. A. Poltzer (București), 2 lei; I. Michailescu (București), 2 lei; G. D. Vântu (București), 2 lei; T. Loiss (București), 2 lei; N. N. Gregoriadi (Bârlad), 2 lei; Dr. Michail (București), 2 lei; Dr. V. Roșculeț (Iași), 2 lei; Dr. I. M. Valentinianu (București), 2 lei; S. St. Snotuna (București), 2 lei; C. G. Starcovieci (București), 2 lei; Cernăianu (Iași), 2 lei; P. Riegler (București), 2 lei; D. Popescu (București), 2 lei; I. Demetrian (București), 2 lei; C. Motăș (București), 2 lei; Gr. A. Obreja (Iași), 2 lei; D-na Calliady (Costești din deal-Dâmbovița), 10 lei; D-na Movilian V. V. (poșta Călărași-Basarabia), 2 lei; Dăuțel C. (Babadag), 2 lei; Pleșanu V. (Babadag), 2 lei; Corean I. (Babadag), 2 lei; Gane (Babadag), 1 leu; Sfetea George, librar (Tg.-Jiu), 24 lei; I. Busuioc (Piețoșani-Vlașca), 2 lei; Pr. Iconom C. Nazarie (București), 4 lei; D-lui I. Popescu Pasăre, profesor (București), 2 lei; Iconom Dr. C. Popescu, profesor (București), 2 lei; A. Vântu, profesor (București), 2 lei; D. Teodorescu, profesor (București), 2 lei; Iconom I. Iordăchescu, profesor (București), 2 lei; Angelescu P. Maria (București), 2 lei; Rosetti M. Bălănescu (București), 2 lei; D. M. Șerbănescu (București), 2 lei; Colonel N. T. Petrovici (Galați), 2 lei; Căpitan C. Mărculescu (București), 2 lei; Alex. G. Spirescu (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1906 și până în prezent este de 430; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.620 lei.

(Va urma în numărul viitor).

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8

„ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. . . . . 15 bani

Pentru anuierul 1 leu linia, Misa publicitate, 5 bani cuvântul.

Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Diaconul I. V. Raiculescu, Cuvânt la ziua Invierii. — Sofia Nădejde, Insemnătatea Evangheliei. — N. Nicolaescu și G. Stoianescu, Materialul din cari se fac uleele. — M. Popescu-Ludu, Paștele (poesie). — Gr. Teodosiu, Societăți de cântări. — Radu, Povestea lui Iuda. — Irimia Popescu, Sarea în hrana animalelor. — Dela comisariatul gen. al Expoziției naționale. — De pe Domeniile Coroanel. — Conferințele gen. ale institutorilor și învățătorilor. — Cronica săptămânii. — O serbare școlară. — Loteria Societății agrare. — Dela Academia Română. — Tezele conferințelor pastorale ale Eparhiei Dunării de jos. — Informațiuni. — Bibliografii. — Mulțumiri. — Licitațiuni. — Poșta redacției.

Sături: Unsoare pentru uns rănile și crăpăturile pomilor. — Contra păduchilor pomilor.

Ilustrațiuni: Judecata lui Iisus. — Restignirea lui Iisus. — Coborirea de pe cruce. — Inmormântarea Domnului. — Masă de împletit patele. — Invierea lui Iisus.

Cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Invierii Domnului nostru Iisus Cristos, Comitetul de redacție al revistei, urează iubiților săi cititori să le petreacă sănătoși și fericiți, și le zice cu drag: Cristos a Inviat!

Cuvânt la ziua Învierii.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o
Domnul să ne bucurăm și să ne ve-
selim într'însa.

Frați creștini,

Slujba bisericească așa de frumoasă; ținuta noastră de sărbătoare; numărul nostru mult mai mare, ca de obicei, în fața altarului; veselia zugrăvită pe fețele tuturor; mișcarea ce vedem în mijlocul creștinilor, ne arată lămurit că în zilele acestea sărbătorim ceva mareț. Toate acestea ne spun că ne găsim în una din sărbătorile cele mai strălucite ale creștinătății. Și într'adevăr, împreună cu toată lumea creștină ortodoxă, serbăm ziua sfintei învieri a Domnului nostru Iisus Cristos, ziua cea mai strălucită a anului, ziua când toată suflarea creștină, dela cea mai umilită colibă și până la cel mai bogat palat, sărbătorește triumful sau biruința Mântuitorului asupra morții și trecerea noastră din întuneric la lumină, și din moarte la viață.

Sunt 40 de zile, de când sfânta noastră biserică ne pregătește pentru această mare sărbătoare; iar privigherile de seara, ce se fac de șese zile încoaci, prin podoaba și măreția serviciului lor, ne-au îndemnat cum trebuie să ne prezintăm cu sufletul curat la învierea Domnului și ne-au amintit și mai bine acele locuri, unde, acum 20 de veacuri, Mântuitorul a îndurat cele mai grele suferințe pentru mântuirea neamului omenesc.

Ziua patimilor lui Iisus Cristos a fost ziua biruinței Sale; a fost modelul cel mai frumos de răbdare, pe care l'a dat lumii pentru a birui necazurile și nevoile în drumul către fericire și perfecțiune creștinească; iar ziua morții Lui a fost ziua triumfului asupra patimilor omenești, asupra răutăților și rătăcirilor minții întunecate de învățăturile păgânești. Toate instrumentele, de cari s'au servit ebreii la patimile Sale, au devenit semne sfinte

și respectate în lumea creștină. Trestia batjocuri-toare s'a schimbat în toeag împărătesc; hlamida roșie a devenit haină preotească; coroana de spini, coroană de fapte și credință, cu care s'au împodobit capetele sfinților și martirilor; iar crucea de restignire a devenit armă puternică contra tuturilor vrăjmașilor noștri trupești și sufletești. Toate pările și defăimările trecutului s'au prefăcut în laude: a fost pârît ca hulitor de Dumnezeu, iar timpurile

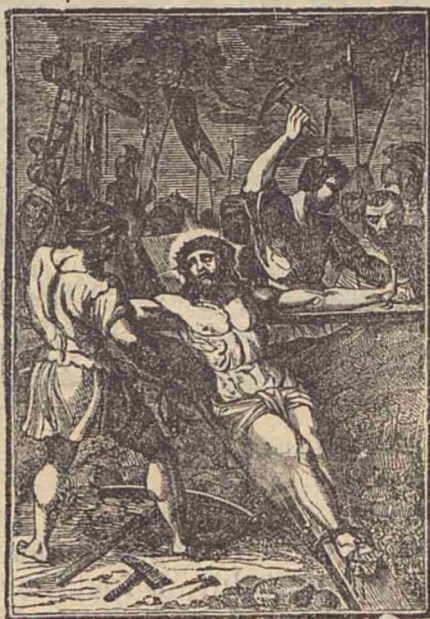

Judecata lui Iisus.

viitoare au arătat că El a adus în lume cea mai curată cunoștință de Dumnezeu, la care a chemat toate națiunile pământului; a fost pârît ca înșelător, deși El a predicat numai dreptatea, cinstea și adevărul, în fața cărora se pleacă frunțile cele mai distinse ale înțelepciunii omenești; a fost pârît ca făcător de rele, iar astăzi judecătorii pământului dau dreptatea și martorii depun jurământ în fața crucii Sale de restignire; a fost pârît ca revoltător contra statului și a autorităților, iar astăzi regii, împărații și toți puternicii conduc popoarele după sfintele Sale învățături și se dau jos din tro-

nurile lor pentru a-I sărută chipul de pe icoană; a fost defăimat, scuipat, pălmuît, blestemat și restignit ca un tâlhar, iar lumea în urmă l'a binecuvântat, l'a lăudat și l'a preamărit ca pe răscum-părătorul și mântuitorul ei din robia păcatului și a morții; Ebreii au tăgăduit învierea Sa din morți, răspândind vestea că l-au furat apostolii din mormânt, iar popoarele au considerat aceasta ca cea mai mare minune, fără care nu s'ar fi putut întinde și predică învățăturile creștine pe pământ.

Prin învierea Mântuitorului Cristos ni s'a întărit și mai mult credința că dincolo de mormânt se află o altă lume unde continuăm a trăi și că scopul acestei vieți este câștigarea fericirii nesfârșite în lumea cealaltă.

Restignirea lui Iisus.

Ziua învierii Domnului este ziua progresului și a luminării popoarelor, căci după înviere apostolii împinși de cel mai mare respect și devotament către Invățătorul lor, pe care-l văzuseră învieat din morți, străbat toate potecile lumii, vestind pe Dum-

nezeul adevărului. Așa că, nu rămâne colț de pământ unde să nu se propovăduiască învățătura dumnezească și unde să nu pătrunză schintea adevărului și a dreptății.

Ziua învierii Domnului este cea din urmă oră de viață pentru păgânism, căci dela această dată el începe să se clătene, până când ne mai putând suferi lumina creștină, trebui să apună pentru totdeauna.

Ziua învierii Domnului este ziua când, fariseii și tot poporul ebru se încredințară că Acela pe care-l restigniseră este adevăratul Mesia prezis cu atâtea veacuri prin gurile profeților.

În fine, ziua învierii Domnului este ziua de biruință asupra întunericului și asupra relelor ce domneau în lume; căci credința în învierea Mântuitorului a întărit credința în învierea corpurilor, făcând pe atâtea sute și mii de martiri să îndure suferințele cele mai amare și moartea cea mai groaznică, numai să nu tăgăduiască pe Cristos cel înviat din morți.

Credința în învierea Domnului a împodobit și sufletele strămoșilor noștri. Această credință i-a întărit în luptele cu cei de alt neam pentru apărarea moșiei și a religiei; numai împinși de această credință ei ne-au umplut munții și plaiurile țării cu atâtea locașuri sfinte și instituțiuni de binefacere, care fac fală și credinții și națiunii noastre. În această credință ei adormiră bucuroși în Domnul, iar noi ne mângâiem cu speranța de a-i revedea în lumea viitoare.

Strălucirea și însemnătatea învierii Mântuitorului e prea cunoscută de suflarea creștină. Dovadă despre aceasta este numărul cel mare al credincioșilor, cari s'au grăbit a lua parte la sfântul serviciu al învierii de astăzi. Dovadă este dorința vie a părinților de a veni cu toți ai familiei la biserică în aceste zile mari, sădind în sufletele fragede ale copiilor religiozitatea și iubirea către Dumnezeu. Fapta aceasta este mai presus de orice laudă, căci se dă copiilor de mici drumul neted și ușor al vieți

și li se plantează în suflete dragostea către credința noastră strămoșească, sprijinul și arma cea puternică contra valurilor acestei vieți pline de nevoi și strâmtorări.

Coborirea de pe cruce.

Bucuratu-s'au apostolii văzând pe Domnul învieat; bucurați-vă și voi popoare creștine, cari v'ați împărtășit de lumina prea strălucitei învieri!

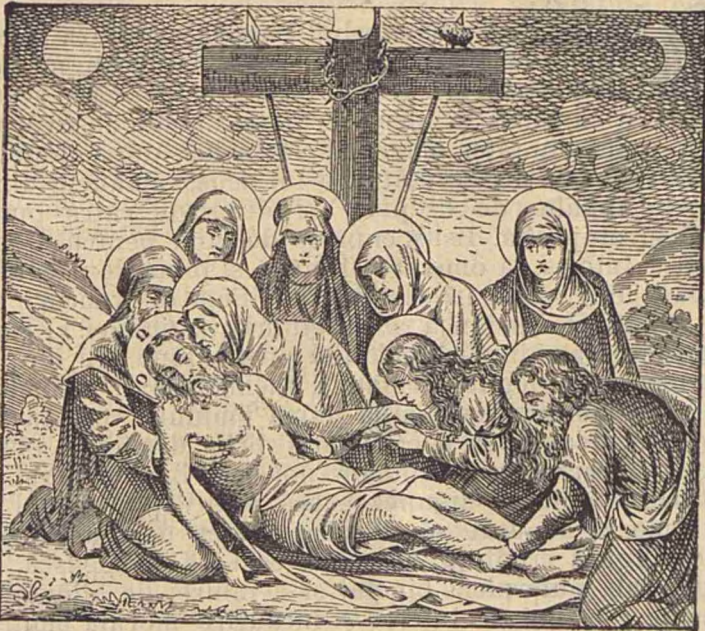
Bucură-te biserică creștină și sărută cu evlavie pe Dumnezeușul tău mire, care a eșit din mormânt ca dintr'o cămară!

Să ne bucurăm și noi, frați creștini, pentrucă ne-a dăruit Dumnezeu o zi așa de măreață și plină de roadele mântuirii.

Și pentru a fi vrednici de sfințenia acestei sărbători, să umblăm întru înnoirea vieții și să luăm

pildă dela natura din afară, căci aci toate cele vechi s'au schimbat, toate au întinerit; arborii și pomii s'au îmbrăcat cu frunze și flori noi, iar pământul s'a împodobit cu iarbă verde. Deci, și noi să ne schimbăm vieța de până acum, prin curățenia sufletului, prin dragostea către Dumnezeu, care ne-a învrednicit de a vedea ziua sfintei învieri, prin iubirea către aproapele nostru, îmbrățișându-ne frățeste unii pe alții, iubind pe ceice ne urăsc și er-tând celorce ne greșesc. Și dacă învierea Mântuitorului a adus bucurie la toată lumea, să aducem și noi bucurie în casele celor săraci, celor orfani și celor lipsiți de hrană și îmbrăcăminte.

Inmormântarea Domnului.

Iubirea pe care a avut-o Iisus Cristos către neamul omenesc, jertfându-și corpul pentru mântuirea lui din moarte, s'o arătăm și noi creștinii către cei nenorociți. Atunci vom serbă învierea cu adevărat sufletește, spre lauda lui Dumnezeu și spre luminarea sufletului nostru. Să ne aducem aminte că vom înviea și noi din morți la judecata viitoare,

pentru a ne prezentă cu corpul și cu sufletul înaintea dreptului judecător, deci în viața pământească să desprețuim răul și să iubim binele, dreptatea și adevărul. Așa făcând, vom fi vrednici de a sărbători aceste mărețe zile cu adevărat creștinește și vom face ca învierea Domnului să ne înveselească și trupește și sufletește, strigând împreună cu biserica: *Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.*

Diaconul I. V. Raiculescu.
Severin.

Insemnătatea Evangheliei.

Mulți cred că, sărbătorind Paștele, serbează numai învierea lui Iisus Cristos, care a fost restignit de farisei și cărturari. Trebuie să se știe însă că în acest fapt e cuprinsă și ideea biruinței binelui desăvârșit asupra răutății omenești. Dacă azi, după două mii de ani, ne adâncim în învățăturile lui Iisus, rămânem uimiți de povețele înalte de dreptate și dragoste către omenirea căzută și obijduită. Iisus, cuprins de milă pentru atâtea suferinți, a înțeles că omenirea lacomă și plină de păcate poate fi scoasă din relele în cari se zbuciumă de veacuri, numai prin schimbarea adâncă a sufletului și-a inimei. El a înțeles ceea ce n'am înțeles noi nici peste două mii de ani, că zadarnice sunt legile, armatele, închisorile și caznele, câtă vreme nu izbutim a schimba inima omului. Această schimbare a încercat Iisus a o săvârși prin dragoste, blândețe ertare și cercetarea faptelor noastre înși-ne. Trebuie să mărturisim puterea dumnezească a învățăturai lui Iisus, de vreme ce a putut să unească atâtea neamuri deosebite într'o singură credință, neamuri, cari să primească, măcar cât de slab, puternicia binelui și a iubirei de adevăr.

Paștile creștine au înțeles și înrăurire morală pentru toți oamenii; căci nu sunt o serbare numai națională ca ale Evreilor, ci serbarea înălțării sufletului mai presus de patimi și rele, de aceea înrăurirea morală a Paștilor asupra minții și inimei popoarelor a fost atât de covârșitoare. Omul, plin de credință desăvârșită, adâncindu-se în citirea vieții lui Iisus, dela naștere până la moarte și înviere, își ridică mintea până la ideile cele mai înalte ale Mântuitorului lumii și în inima lui, rând pe rând se naște iubire pentru aproapele său, jale nespusă față de răutatea oamenilor, de oarece nici Iisus, cu bunătatea lui dumnezească, n'a putut învinge lăcomia lui

Juda, nici ura cărturarilor și fariseilor. Învățăturile și viața lui Iisus mai arată că datoria omului e de a se înarmă cu răbdare și bunătate, de aceea a strigat, chiar fiind restignit pe cruce: «Doamne iartă-i că nu știu ce fac!»

Iisus văzuse din purtarea apostolilor, cari, cu toate învățăturile lui, ajunseră, într'o clipă de slăbiciune omenească, să se lepede de el, că vorbele fără fapte și pilde mari sunt o moarte. Nu s'a împlinit proocia lui: «Adevăr, adevăr, grăesc vouă, unul din voi o să mă vânză! ori «Petre, înaintea de cântatul cocoșului, de trei ori, te vei lepădă de mine?»

Dar Iisus nu s'a înșelat în privința puterii ce aveau să aibă faptele lui și jertfirea de sine. Apostolii au găsit în urmă puterea morală spre a propovădui noroadelor învățătura lui. După pilda Mântuitorului au suferit prigoniri și hulă, au fost bătuți și chiar omorîți pentru învățătura creștină. Dovadă de atot puternicia învățăturai lui Iisus e că apostolii, oameni neînvățați, dar pătrunși de ideea binelui și dreptăței, au putut aruncă sămânța credinței creștine, care a dat roade mai târziu.

Creștinul adâncindu-se în cetirea evangheliei, ajunge la credința neștrămutată că adevărul, dreptatea și iubirea de oameni sunt mai puternice decât oștile împăraților. Că adevărul, dreptatea și dragostea sunt singurile menite a face fericirea.

Și după cum istoria creștină spune că Iisus, fiind chinuit, restignit pe cruce și îngropat, învie a treia zi, tot așa adevărul și dreptatea pot fi înăbușite un răstimp, dar la urmă, tot vor eși biruitoare. După cum Pilat și mai marii Iudeilor au crezut că, omorînd pe Iisus, va zdrobi legea cea nouă, tot astfel puternicii vremilor, în îngâmfarea lor nemărginită, credeau că vor ucide ideea omorînd pe omul-idee, dar învățăturile lui Iisus, în câțiva ani, au cucerit lumea, făcând să i se închine vulturii trufași ai Romei și împărații, înaintea cărora tremură lumea întreagă.

Creștinismul e o dovadă măreață de izbânda puterii minței și sufletului asupra celei trupești.

Apostolii și urmașii lor mucenicii, cu mâinile goale, nevoind a se apăra de urgia celor ce aveau puterea, s'au dovedit mai puternici, în slăbiciunea lor. Ei au ingenunchiat înaintea crucei pe cei mai trufași dușmani și prigonitori ai ei. Iar mai târziu, crucea, uneltă de caznă pentru o moarte rușinoasă, de oarece pe ea ucideau pe hoți și pe tâlhari, ajunge semn de izbândă și strălucește pe steagul împăraților romani! Crucea a făcut să se plece genunchii și să se încovoaie grumajii cerbicoși ai barbarilor, cari zdrobiseră puterea romană.

În evanghelie au găsit mângâere, înduioșare și înălțare Romanii și Barbarii. Acestei cărți datorește lumea mai multă

înnălțare și curățire a inimei decât întregei literaturi a Grecilor și Romanilor.

Serbarea Paștelor, pentru creștinii vechi și adevărați, nu eră prilej de îmbuibare, ci de adunare la un loc, ca să dezbătă și înțeleagă mai adânc învățăturile lui Iisus. Și dacă azi mulți sunt numai cu numele creștini, fiind luați de vârtejul vieții, ar fi de dorit ca măcar în aceste zile să gândească la învățăturile lui Iisus, cari, după două mii de ani, au rămas singurele a tot puternice pentru înnălțarea sufletului.

Patimile și lupta zilnică înnăsprește și înrăește tot ce înalță pe om, și, dacă nici în zilele când sărbătorim biruința Binelui asupra Răului, nu ne vom pătrunde de însemnătatea zilei și de învățăturile lui Iisus, atunci cât de jos va cădeă cu vremea sufletul nostru?

De aceea Paștele trebue să slujească mai întâiu de toate pentru înălțarea sufletului și numai după ce ne vom fi simțit că suntem mai buni, mai blânzi și mai drepți, să ne gândim și la mulțumirea trecătoare ce-o dă mâncarea și petrecerea cu ai noștri.

Să nu uităm zisa lui Iisus: «Nu trăește omul numai cu pâine, ci și cu cuvântul^u lui Dumnezeu» Aceasta înseamnă să nu se gândească omul numai la îmbuibare ci și la hrana sufletului.

Sofia Nădejde.

Materialul din care se fac uleiele.

aterialul din care se fac uleiele trebue să ferească rojul de căldurile verii și de gerurile iernii, de schimbările repezi ale vremii, și de urmările răufăcătoare ale umezelii. Năuntru oleiului trebue să rămână iarna, uscat, și vara ferit de călduri năbușitoare.

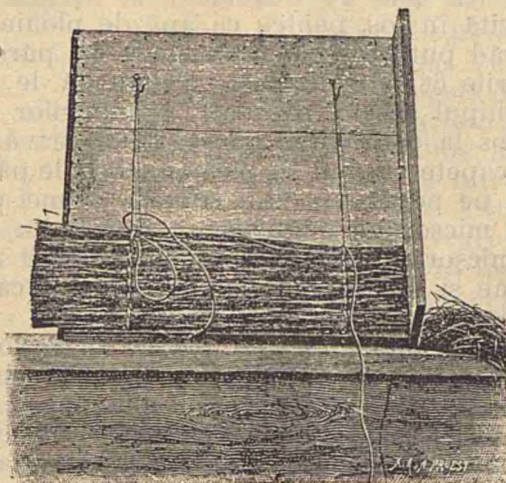
Nimeni nu poate tăgădui că materialul din care se pot face uleiele cele mai bune pentru albine, sunt paieile. Ele se încălzesc ușor și nu lasă căldura din năuntru să se piarză; îngădue aerului să pătrundă încetișor prin ele, dar împiedică formarea de curenți reci în stup; înlesnesc svântarea umezelii din năutru; iar pe gerurile mari nu lasă apa, care se face din sudoarea albinelor, să înghețe și să se pună ca o brumă, pe păreții oleiului.

Pentru stupii de sistem vechiu, paele singure sunt îndesulătoare, ca să facem din ele uleie în chip de clopot. Dar pentru uleiele sistematice, care se fac ca o ladă, ele n'ar da păreți drepți, s'ar lăsă sub greutatea fagurilor și ar îngreună mânuirea ramelor. De aceea la asemenea uleie, paieile se pot întrebuință numai ca să îmbrace păreții făcuți din scânduri

subțiri, în grosime de un centimentru (grosimea degetului mic), iar din paie să se facă o împletitură de patru centimetri (cam două degete) grosime. Asemenea uleiie se pot întrebuința cu deosebire de sătenii stupari, fiindcă se pot clădi lesne, iar prețul lor e aproape de nimic.

Spre a face împletitura, se taie paiile în lungimea de care avem trebuință, încrucișând vârfurile unora cu partea cea groasă a altora, pentru ca grosimea împletiturii să iasă deopotrivă la amândouă marginile. Împletitura trebuie să aibă grosime de patru centimetri. Paiile se fac mânunchiuri cari se leagă strâns unul de altul, cu două sau trei rânduri de sfori. Sfoara se moaie mai nainte în uleiul fierț, ca să capete prin aceasta mai multă trăinicie. Altfel legătura ar putrezii înaintea paielor. Ca să prindem mânunchiu de mânunchiu, ne slujim de o masă fără picioare, rezemată cu un capăt pe altă masă și cu celălalt capăt pe un părete, așa ca să stea în sus și puțin înclinat.

Pe marginea din dreapta, acea masă are o stinghie ieșită afară

Masă de împletit paiile.

după care se potrivesc căpătâiele paielor ca să iasă marginea dreaptă. De altfel din figură se înțelege mai lămurit, cum se lucrează împletitura de paie. Ca să facem paiile să fie mai trainice, le ținem 2 zile muiate în piatră vântată, 5 kilograme la 100 litri apă. Prin mijlocul acesta, stuparii cari se folosesc de ele la facerea uleiilor ne încredințează, că împletitura poate dură 20—25 de ani, fără a putrezii. Împletitura îmbracă păreții de scânduri subțiri ai uleiului, cu paiile așezate în picioare, pentru ca apa de ploaie să se scurgă cu înlesnire. Ea se prinde strâns de păreți, cu sârmă sau cu 2 stinghii, sus și jos; iar marginea de sus se aco-

peră cu o strașină de scândură sau de tablă de fier, care să împiedice pătrunderea apei în paie.

Însă cei mai mulți crescători de albine, fac uleișe mai mult din scânduri, cari sunt mai trainice decât paiele. Lemnul cel mai întrebuintat e bradul. Cel roșu e mai trainic; iar cel alb se lucrează mai ușor.

Stuparii cu oare care îndemânare pot să-și facă singurii uleișele, în timpul când n'au alte trebi. Câteva unelte, pe care vor învăța repede să le mânuiască le sunt de ajuns. Scândurile trebuie să aibă o anumită grosime, ca să poată apăra bine albinele de schimbările vremii. Grosimea cea mai potrivită e de 25—27 de milimetri (cam un deget și jumătate). Pentru începători, socotim că nu vor fi de prisos câteva sfaturi. Când întrebuintăm scânduri late, lemnul se îndoiește în totdeauna. Muchiile lungi ale scândurii se răsfrâng dinspre inima lemnului în afară și părății se descheie. De aceea vom așeză în totdeauna scândurile cu fața dinspre inima lemnului în afară. Dacă facem părății din mai multe scânduri ulucite (ca cele de dușumea), se așează scândura cu muchia ulucită în jos, pentru ca apa de ploaie să nu intre în uluc și să-l putrezească. Apoi, dacă la părății lungi se pun scândurile culcate, tot așa trebuie să le așezăm și la capete. În chipul acesta, scăderea scândurilor prin uscarea se face în jos la câte patru părății deopotrivă. Dacă scândurile din capete se pun în picioare, iar ale părăților lungi, ulcate, cum ne povățuiesc unii stupari, atunci părății lungi scad în jos, micșorând adâncimea, iar cei din capete scad din laturi, micșorând lărgimea uleiului. Uleiul se micșorează și în înălțime și în lărgime; iar părății din capete, rămân mai înalți decât cei din nainte și din dărăt.

Ca să mărim trainicia uleișelor, trebuie să le vopsim; dar nu orice față, fără alegere, e priitoare. Fețele închise se încing tare la soare, sporind căldura din năuntru a stupului. Coloarea cenușie și cea galbenă deschisă sunt cele mai bune din acest punct de vedere și par a fi cele mai plăcute albinelor. E bine să se dea trei rânduri de vopsea, ca să intre uleiul în lemn și să-l păstreze mai mult. Scândurile de sburat, din naintea urdinișului, se vopsesc așa ca să nu fie la doi stupi alăturați la fel. În chipul acesta venim în ajutorul albinelor și mai ales al mătcii, înlesnindu-le cunoașterea stupilor lor, mai ales când sunt prea apropiați unul de altul.

De curând s'a dat la iveală un lac numit *carbolineum* sau *carbonil*, care intră bine în lemn și-l păstrează vreme îndelungată. Acest lac închide puțin fața lemnului, e ieftin (în București costă 1,20 lei kgr.) și e subțire, așa că se poate vopsi cu puțin, o întindere mare. Ca să-i zorim uscarea, picăm în el puțină esență de terebentină. Dar carbonilul are un miros tare, cu care nu se pot împacă albinele. Cu el nu

putem vopsi uleiele cu albine în ele, căci le-ar părăsi, fugind de miros. Vopsirea uleielor goale trebuie făcută cu cel puțin trei săptămâni înainte de a le popula cu albine, ca să lăsăm vreme să piară mirosul de carbonil.

Uleiele cu un singur rând de păreți nu sunt bune pentru iernat afară, fiindcă grosimea scândurii nu e îndestulătoare spre a apăra albinele de asprimea iernii. Roiul trebuie să iasă din iarnă sănătos și fără pierderi mari de albine și de miere. Într'un ulei rece și rău adăpostit, albinele vor cheltui de două ori mai multă miere, și vor pieri mai multe, decât în altul bine apărat de frig.

Stupii destinați să rămână iarna afară, trebuie să aibe două rânduri de păreți de scândură. Lumina din năuntru se face ca și la cei cu un rând de păreți; dar împrejurul acestora se mai adaugă un rând de păreți, așa ca să se lase între ei și cei din năuntru un loc gol de 5—6 centimetri (cam 3 degete), cari se umplu cu paie de grâu sau de ovăz, ori cu frunze uscate, talași, tărățe de lemn, hârtie, ori chiar cu lână sau bumbac, care împiedecă pătrunderea frigului în stup.

La aceste uleie, amândouă rândurile de păreți se fac din scânduri subțiri, de un centimetru grosime. Pe marginea de sus se pune o streășină, ca să oprească ploaia de a pătrunde între păreți. Uleiele puse în vânzare azi de fabricanți au câte 2 rânduri de păreți numai în față și înapoi, fiindcă pe timpul iernii, dacă toți fagurii sunt clădiți în întregime, frigul nu poate străbate la grămada de albine. Pătrunderea lui prin lături este oprită de fagurii lăturași, cari sunt răi conducători de căldură. Prin față și prin spate însă, frigul nu întâlnește altă piedică decât scândura; de aceea pereții aceștia se fac cu 2 rânduri.

Stupii cu două rânduri de păreți sunt cei mai sănătoși, pentru albine, dar au un cusur mare: nu sunt pentru orice pungă. În urma unor cercetări îndelungate, făcute de stupari învățați, cărora le-a stat la inimă ieftinirea uleielor sistematice și răspândirea lor printre săteni, s'a dovedit că o îmbrăcăminte cu împletitură de paie a păreților de scânduri nu e întru nimic mai pre jos pentru iernat, decât 2 rânduri de păreți.

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

Rețetă pentru prepararea unsoarei pentru uns rănile și crăpăturile pomilor: 1 kg. rășină de brad, topită încet pe mașină, nu la flacără deschisă, plus o lingură de ulei de in și 50 gr. ceară, bine amestecate până s'au topit bine; iar după aceea se mai toarnă 140 gr. spirt rafinat. Unsoarea aceasta se poate păstra mai bine într'o cutie de tinicheă și la uns întrebuițăm o pensulă.

PAȘTELE

S'aude-al clopotelor cânt
Prin firea care se renaște—
Și falnic iese din mormânt
Cu biruință Domnul sfânt.
Și azi e Paște.

Și după slujbă ies la rând
Bătrâni, cu spatele-aplecat,
Bărbați cu chipul luminat,
Și'n urmă ies copiii cântând:
„Christos a 'nviat“

S'așează-apoi cu toți la masă,
Și toți sunt astăzi bucueroși.
Și obiceiul din strămoși
S'arată'n fiecare casă,
Cu ouă roși.

Ș'apoi în urmă, dup'amiazi,
Se strâng: flăcăii, plini de foc,
Femei și fete la un loc;
Și toți cei tineri se prind azi
În vesel joc.

În jur, pe margini, stau cei mari,
Privind la falnicii feciori,
Din mândrul șir al mândrei hori;
Și'n mijloc cântă lăutari
Din cobze și viori.

Sunt veseli toți și bucueroși,
Și toți au sufletu'nălțat;
Ori unde se'ntălnesc, prin sat,
Iși zic cum zis-au moși strămoși:
„Christos a înviat!“

Mihail Popescu-Ludu.

Invierea lui Iisus.

Societăți de cântări.

In cântecele poporului românesc găsim o trăsătură națională puternică. Cu alte cuvinte, după aceste producțiuni artistice putem oarecum deosebi poporul nostru de altele. În cântecele lui ies la iveală simțimintele, simplitatea și gingășia sufletului său, nevoile lui felurite, în sfârșit dorurile și năzuințele sale. În viers, poporul dă pe față aceea ce el are mai de seamă în sufletul său.

De câtăvă vreme se petrece cu cântecele populare ce-eace s'a petrecut și cu poezia populară. Oameni mai pricepuți sau mai puțin pricepuți într'ale muzicii culeg pe hârtie tot ce cântă poporul. Și din an în an, numărul bucăților culese tot crește, iar literatura muzicală se îmbogățește cu asemenea producțiuni, ce încep să fie tot mai cerute și gustate chiar de lumea cu multă învățătură dela orașe.

Culegerea melodiilor populare și cu deosebire așezarea lor spre a putea fi cântate pe mai multe voci de odată, adică armonizate, se face astăzi mai cu seamă în vederea cântării lor de către societățile de cântări.

Se știe că la noi în țară sunt câteva societăți de acest fel în: București, Bârlad, T. Severin, etc. și unele prin câteva sate. În asemenea adunări de oameni iubitori de muzică se dă un loc de frunte cântecului popular. Doine, hore, colinde, cântece de vitejie se cântă aci cu plăcere; și din când în când, publicul vine să asculte aceste făptuiri frumoase, scoase din comoara de simțire a poporului.

Pentru mine, cântecul popular bine armonizat pentru cor are un farmec negrăit, căci fiind ieșit din inima fraților noștri, de acelaș sânge cu noi, merge drept la inimă. Mi-e drag cântecul popular, fiindcă prin el și-a cântat și își cântă neamul întreg bucuriile sale, dorurile, jalea, credințele sale. Când îl aud, mă întorc cu gândul înapoi cu sute de ani la acei strămoși viteji, cari de sigur că îl vor fi cântat și ei, și între mine și vremea trecută, între mine — cel de azi — și între ei — cei ce-au fost — se stabilește o legătură puternică.

Prin cântec simt că sunt membru al aceluiaș popor, care mi-este scump cu toate producțiunile lui artistice și

naționale, simt în vinele mele fiorii iubirii de neam și mă simt gata să lucrez din suflet pentru el — neamul meu.

Cât de frumos mai sună evlavioasele cântări vechi bisericești, precum și duioasele doine, săltărețele hore și simplele colinde ale poporului nostru puse pe cor!

Atât de frumoase sunt aceste creațiuni populare, că In-săși M. S. Regina Elisabeta a chemat la Palatul din București, de câteavă ori, societatea de cântări „Carmen“, ca să execute doine românești, în sala cea mare a Tronului. Aceasta este cinstea cea mai mare de care s'a putut bucura vre-o dată cântecul poporului românesc.

Se cuvine însă ca acestui cântec să i se dea mai mare atenție nu numai în școalele noastre de ori și ce treaptă, dar mai ales de poporul dela sate. Este o adevărată rușine pentru săteni ca să lase uitării an cu an aceste minunate scule și să le schimbe pe cântece de oraș, din care cele mai multe nu plătesc nici o ceapă degerată. Ar fi mare păcat ca ei să-și părăsească cântecele lor, tot atât de mare ca și acela când și-ar schimba limba pe o alta străină!

Cultivarea cântecului popular s'ar face de minune prin înființarea la orașe și mai ales la sate de societăți corale. În privința unor asemenea societăți, noi Românii din România liberă stăm destul de rău până astăzi. Se poate vorbi numai de unele începuturi de societăți or de reuniri de scurtă durată, făcute în vederea vre-unei serbări școlare, cu tinerii sau cu adulții satului.

Ne-ar plăcea să stăm însă tot atât de bine ca și frații noștri din Ardeal și din Banat, cari ne dau multe înainte. Și fiindcă a venit vorba de ei, voi aminti că, în afară de reuniunile mai mari de cântări din orașe, s'au format reuniuni de săteni, plugari și meseriași mai prin toate satele. În fruntea acestor societăți se găsesc învățătorii și preoții români, cari cultivă cu dragoste cântecul popular și muzica bisericească. Ei au înțeles destul de bine că prin cântec se poate menține firea Românilor cu simțimintele și cu credințele sale, și prin urmare naționalitatea, și de-aceia au dat făptuirilor muzicale țărănești un loc de frunte.

Prin înființarea de societăți de cântări în toate unghiurile țării se vor realiza mai multe scopuri :

Se va cultivă cu mai multă grijă cântecul popular;

Se va înmulți numărul acestor producțiuni muzicale, căci

și muzicanții și sătenii s'ar întrece să făurescă altele noi ;

Se vor stabili legături de cea mai strânsă prietenie între societățile corale din toate părțile locuite de Români ;

La sate se va putea face o adevărată ligă pentru isgonirea cântecelor cu cuprins murdar, cântece cari strică gustul și corup moravurile ;

Se va ajunge cu siguranță a se înființa așa numita «Casă a Satului», local făcut anume pentru propășirea culturală și pentru petrecerea țăranilor. Aceste case, cu bibliotecă, sală de teatru, camere pentru călători, etc , fac astăzi fala multora din satele de peste munți.

Dar cel mai de frunte scop pe care îl vor realiza aceste societăți va fi că ele vor deveni într'o scurtă vreme adevărate cuiburi de patriotism, adevărate așezăminte culturale, din cari vor răsări ca din senin tot felul de instituții folosite pentru propășirea satelor.

Se găsesc între învățătorii și preoții noștri destule elemente pricepute, iubitoare de muzică, ca să înceapă lupta în această direcțiune a întemeierii de societăți corale.

Se poate spune că aci, mai mult decât ori unde, cu puțină bunăvoință și bătaie de cap se vor face lucruri mari, căci poporul nostru este destul de deștept, destul de inimos și destul de săritor, când este bine îndrumat de apostolii săi.

Grig. Teodossiu.

Povestea lui Iuda.

.....

Ținea în mână punga în care pusese cei treizeci de arginți și fugi. . . Nu eră ca hoțul care se bucură că s'a făcut stăpân pe banii altuia. . . Eră zăpăcit: nu înțelegea singur ce face și unde se duce. Cei cari îl cumpăraseră nu se mai uitau la el acum; singur, părăsit, trebuia să fugă; copiii și femeii îl urmăriseră și aruncaseră în el cu pietre. În zadar așteptase ca guvernatorul roman să dea poruncă de a-l apăra, socotindu-l amic al Romei.

Se înnoptase. . . Se temeă să intre în oraș și nu știă unde se duce. Un tremurat îi cuprinsese toate încheeturile și o greutate din ce în ce mai mare îi trăgeă mâna în jos.

Pietre de moară i se părea că duce după el. Sudori înghetate îi curgeau șiroaie pe frunte și pe obraz. Intunecul se făcea din ce în ce mai negru; alergă înainte, se împiedecă de câte un bolovan, se sculă și alergă iar. . . Unde?

După ce căzu și se sculă de câteva ori, oboseala îl doborî într'atât în cât nu mai avu putere să se ridice. . . Rămase ca amorțit, ca mort.

Când își veni puțin în simțire, deschise ochii și dete un țipăt de groază: în fața lui se înălță crucea. . .

Îl văzu bine Iuda. . . Chipul îi eră palid, coroana de spini îi eră pe cap, mâinile și picioarele sângerau în jurul cuielelor. . . Ar fi vrut să întinză brațele către «Invățător», ar fi vrut să-i vorbească, să-i ceară ertare; dar simția că nu poate face nici o mișcare și că vorbele i se inecau în gât. Cercă atunci să se scoale și să fugă; degeaba. . . Intr'o sforțare supraomenească isbuti să se târască ceva mai departe. Fără să știe că se află pe marginea unui șanț, se pomeni că se rostogolește deodată în gol.

Unde? . . .

O grădină minunată în jurul lui. . . tot soiul de flori, care de care mai frumoase. . . Pomii încărcăți de frunze primăvăratice lăsau să străbată razele lunii. . . O pace deplină domnia peste tot. Noaptea răsufli încetișor ca un copil care doarme.

Iuda se simți mai liniștit. Tihna și indiferența naturii păreau complici cu crima lui. Ridică capul și privi cerul. Nici un nor nu-i turbură seninul. Stelele străluciau. . . Priveliștea aceasta îi dete putere; se sculă și o porni printr'o alee mărginită de trandafiri albi. Ajungând la capătul aleei, dete peste statui de-ale zeilor. Jupiter amenință lumea cu fulgerul, Junona mângâia păunul, Minerva se sprijiniă pe suliță, iar Venus, cu părul despletit, părea că plutește pe valurile mării. De departe, zâmbi acestor divinități; dar când se apropiă, văzu pe obrazul lor de piatră câteva lacrimi. . .

Ingrozit, închise ochii.

Simți însă că o lumină mare se face împrejur. Deschizându-i văzu înainte-i pe Iisus. Nu mai eră cel de adineauri, zdrobit, sângerat, în agonie. Invățătorul eră ca în vremile cele bune: seriozitatea și nemărginita-i bunătate se citeau pe chipul lui Dumnezeuesc.

Cu glas blând și deslușit strigă pe Iuda. Acesta murmură: «Ce vrei cu mine?»

Isus zise: «Iuda, fratele meu, am venit la tine...»

Acesta căzuse în genuchi și se tânguia zicând: «Iartă-mă, Doamne!»

— «Scoală te, îi zise Învățătorul; eu știu de ce m'ai vândut. . . De ce oare adevărul nu poate singur prin puterea lui să strălucească în lume? De ce oamenii fug de lumina cea adevărată și se închid în întunerecul trecutului? A trebuit să vadă durerile, chinurile, moartea prin crimă pentru ca să-și deschiză mințile și inimile! De ce? De ce? . . .»

— «Vai! zise Iuda, eu am fost ales ca să împlinesc scriptura. . . Tu vei fi primăvara; eu voi fi iarna cea înghețată. . . Generații după generații mă vor înjură și numele meu va fi blestem în cursul veacurilor! . . . Învață-mă, Mântuitorule, ce să fac? Dela cine să-mi primesc pedeapsa? Sunt singur în pustiu. . . Nu e așa că numai eu mă pot pedepsi?»

Isus nu răspunse.

A doua zi, departe de poarta cetății, l'au găsit pe Iuda spânzurat de creanga unui copac.

Cei treizeci de arginți căzură din pungă și ridicându-se la cer, se făcură treizeci de stele.

(Traducere).

Radu.

Sarea în hrana animalelor.

Învățătorul. — Să nu vă mirați dacă vă spun, că oamenii lor le este de mult folos sarea, am putea zice că este aproape ca și apa de trebuincioasă. În toate părțile trupului se găsește de altfel sare: în sânge, în carne, în scuipat, în lacrimi, etc.

Moș Gheorghe. — Cum se face atunci, domnule învățător, că în toată vremea păscutului, când vitele sunt învoite la ierbărit, de și nu li se dă mai de loc sare, totuși se întorc către toamă frumoase și sănătoase.

Învățătorul. — Așa este, dar să băgați de seamă că la aducerea lor acasă, ele caută cu lăcomie sarea, încât de multe ori ling păreții, zidurile, udul lor chiar, dacă nu li se dă sare. Și apoi trebuie să știți că deși nu li se dă sare la păscut, ele încă nu sunt din această pricină lipsite cu totul de sare, căci o găsesc în iarba pe care o mănâncă.

Nicolae Gheorghe. — Cum iarba este sărată !

Invățătorul. — Nu este atât de sărată ca s'o simți la gust, are însă și sare în ea.

Sărea se găsește în apă și în pământ. Ierburile, copacii și toate plantele iau prin rădăcinile lor, odată cu umezeala pe care o sug din pământ, și sare.

Livezele după marginea și din apropierea mărilor sunt mai sărate decât cele depărtate, pentru că apa mărilor este foarte sărată. Din această cauză, animalele cari pasă pe acolo nu duc aproape de loc lipsă de sare. Sărea este necesară pentru creșterea și sănătatea calului, și încă ea-i este foloșitoare și pentru faptul că-i mărește pofta de mâncare. Fânul, paiele și chiar grăunțele stropite cu saramură sunt mâncate mai cu plăcere. Saramura este nemerită mai ales a se stropi cu ea nutrețul nu tocmai de laudat, atunci când nu putem să-l înlocuim cu alt nutreț mai bun. Când stropim nutrețul cu saramură, nu mai este nevoie să mai dăm cailor sare. Sărea se dă de obicei în bulgăr, punându-se în ieslea cailor de două sau de trei ori pe săptămână. Caili cărora li se dă sare au părul lucitor și sunt mai vii.

Nicolae Gheorghe. — Acum știm și noi cum trebuie să creștem caii. Ne-ai spus despre țesălat, hrană, despre apă și multe alte lucruri.

Invățătorul. — A, nu, nu v'am vorbit despre tot ce privește îngrijirea cailor. Așa de pildă nu am tănuțit despre potcovit.

Moș-Gheorghe. — Așa este ! Aveți bunătate să ne vorbiți și despre potcovit.

Invățătorul. — Ion Urs este aici.

Ion Urs. — Da.

Invățătorul. — Foarte bine ; să ascuți cu băgare de seamă că de, potcovitul este meșteșugul tău.

Ion Urs. — Par'că nu știu eu să potcovesc caii, ce Dumnezeu, că doar cu ciocanul și cleștele în mână m'am pomenit. Cu ele îmi câștig traiul.

Invățătorul. — E adevărat că știi să potcovești ; dar o să știi mai bine după ce vei asculta cele ce vom sfătuți împreună.

(Va urma)

Irimia Popescu.

Medic-Veterinar.

Unde se duc rândunelele ! Intr'un sat de lângă Praga, Austria, se află un proprietar, care și-a pus de gând să afle dacă rândunelele se întorc în fiecare an la cuiburile lor.

Sub streșina casei sale este un cuib de rândunele. El a prins bărbătușul și i-a legat de gât o lășie albă și ușoară, pe care eră scris : «Bohemia» și apoi 'i-a dat drumul.

În primăvara următoare el a băgat de seamă, că rândunica s'a întors la vechiul său cuib, dar la gât avea și o altă lășie galbină, pe care eră scris Ispania

De pe Domeniile Coroanei

În luna trecută s'a ținut adunarea generală a băncii populare «*Gh. Lazăr*» din Bușteni, Prahova.

Această societate întemeiată numai de doi ani, în locul societății culturale economice cu acelaș nume, numără la 31 Decembrie trecut, 136 membrii și aveă un capital de 36.808 lei 41 bani, din cari 33.780 lei 45 bani vărșați de societari.

Profitul pe 1905 a fost de 2.251 lei 16 bani rezultat din dobânzi la împrumuturile acordate pentru cumpărare de nutreț, de vite, pentru construcțiuni și reparațiuni de case și altele. Din câștig s'au dat 290 lei 56 bani fondului de rezervă, 225 lei 10 bani fondului cultural și filantropic, iar restul societarilor drept 7% dividendă.

Pe lângă operațiunile de împrumut societatea a mai ajutat și alte bănci populare vecine, dându-le girul pentru a putea lua dela Cassa Centrală a băncilor populare banii de cari aveau trebuință la procurarea porumbului pentru săteni. Din fondul filantropic a contribuit la înmormântarea a 2 societari, a dat ajutoare la sârmani și a cumpărat premii pentru elevii școlii din Bușteni.

Din darea de seamă citită în adunarea generală, se mai vede că banca e pusă sub patronagiul d lui Ion Kalinderu, care se interesează de mersul ei, iar Administrația Domeniului Coroanei i-a pus gratuit la dispoziție localul împreună cu încălzitul și luminatul necesar. Asemenea i-a dăruit o parte din mobilier și mai multe cărți și reviste, de oarece scopul ei nu trebuie să fie numai ajutarea materiale, ci și cea morală. Astfel condusă, sătenii se pot întâlni mai des la un loc, se pot povățui și mai pe sus de toate se pot lumina prin citire și prelegeri. În această privință consiliul de administrație al băncii în frunte cu d-l A. M. Mihăilescu, președinte, nu scapă nici un prilej pentru a sfătui pe săteni în tot ce le e de folos.

Conferințele generale ale institutorilor și învățătorilor.

Ziua I, Joi, 6 Aprilie. — Orele 9—12 a. m., Te-Deum la biserica catedrală, la care vor fi față toți membrii conferințelor, împreună cu revizorul școlar. Cuvântare de deschidere, repartizarea membrilor în secțiuni. La Te-Deum și la deschiderea conferințelor, revizorii vor invita autoritățile din localitate. Orele 2—4 p. m., învățământul aritmeticei și geometriei, metodica lor, importanța și scopul. O lecțiune practică de o jumătate oră cu clasa sau div. I; tratarea țifrei 0 și numărul 10. Critica lecțiunei. Orele 5—6 Coruri religioase și imnul regal.

Ziua II, Vineri, 7 Aprilie. — Orele 8—11 a. m. Două lecțiuni practice de aritmetică de o jumătate oră cu div. I și a II-a. Tratarea unei probleme compuse, cu numerele 1—20 cu divizia I; cu div. II ocupație indirectă (o problemă de adunare). Tratarea unei probleme de adunare

și scădere cu div. II cu numere de 4, 5 și 6 țifre. Divizia I citește în gând. Critica lecțiilor. Orele 2—4 d. a. Două lecțiuni practice de câte o jumătate de oră, de aritmetică cu clasa III și IV. Tratatul unei probleme cu aplicație de cl. III. Noțiunea de fracțiuni zecimale. Tratatul unei probleme compuse cu cl. IV în care să se cuprindă înmulțirea și împărțirea cu numere zecimale. Critica lecțiilor. Orele 4—5 coruri religioase.

Ziua III, Sâmbătă, 8 Aprilie. — Orele 8—11 a. m. Două lecții practice de matematică de câte o jum. oră, cu div. II și III. a) Div. III jum. oră. Predarea lecțiunii de geometrie: poligoanele neregulate. Div. II-a lucrează o problemă dată asupra lecțiunii zilei. b) Div. III. Tratatul unei probleme compuse, în care să se cuprindă măsurile de suprafață. Div. II scrie pe un caet curat. Critica lecțiilor. Ora 2—4 d. a. Două lecțiuni practice de matematică cu cl. III și V. Cu cl. III predarea lecțiunii «suprafața cercului». Cu cl. IV-a «volumul prismei», probleme. Orele 4—5 cor. Liturghia pe 2 și 3 voci pentru copii.

Ziua IV, Duminecă, 9 Aprilie. — Orele 8—11 a. m. Invățământul religiunii, metodică ei, importanța și scopul. Mijloacele pentru a însuși copilul sentimentul religios. O lecție practică cu cl. I «Invierea Domnului» orele 2—4 d. a. Două lecții practice de religie cu elevii cl. III și IV: a) In clasa III, predarea lecției «Parabola semănătorului»; b) Cu cl. IV, «Datoriile către patrie» (dintr'o bucată de istorie).

Orele 4—5, coruri, repetirea celor de mai înainte.

Ziua V, Luni, 10 Aprilie. — Orele 8—11 a. m. Invățământul istoriei, metodică, importanța și scopul.

Lecție practică: «Mișcarea națională a lui Tudor Vladimirescu. Orele 2—4 desenul, importanța și scopul. Lecția practică în ultima clasă. Orele 4—5, coruri. Repetirea celor de mai înainte, «Hora Unirei». Critica lecțiilor.

Ziua VI, Marți, 11 Aprilie. — Orele 8—11 a. m. Discutarea cestiunilor: Dacă carnetele elevilor din școlile primare sunt necesare; întru cât ele și-au ajuns scopul de a stabili un raport mai intim între școală și familie și cari ar fi mijloacele cele mai nemerite pentru ajungerea acestui scop și cum s'ar putea ajunge de a obicinui pe săteni să întrebuințeze ca hrană, în locul mămăligii, pâinea, pregătind-o singuri. Orele 2—4 p. m.: Rolul învățătorului în educația fizică, morală și națională. Orele 4—5 p. m. Coruri.

Ziua VII, Miercuri 12 Aprilie. — Această zi se va consacra excursiunilor cu membrii conferințelor pe la grădini, ferme, etc. din apropierea orașelor.

Cronica Săptămânii.

O decizie a ministerului de războiu.

Ministerul de războiu a luat hotărîrea, cu prilejul sărbătorilor Paștelui, ca toate pedepsele date ofițerilor și oamenilor din trupe, fără sentință judecătorească, să fie ridicate.

Un parastas.

Sâmbătă 25 Martie, s'a oficiat în biserica Sf. Ecaterina din Capitală, un parastas pentru odihna sufletelor răposaților donatori ai «Societății pentru învățatura poporului român».

La serviciul divin au luat parte pe lângă elevii și profesorii școlilor societății și un mare număr de membri. După serviciul divin, membrii s'au întrunit și au votat bugetul pe 1906—1907.

Vizita inginerilor români în Bulgaria.

Inginerii noștri din Capitală, în număr de 102, au făcut o vizită în Bulgaria, la 25 Martie trecut. Ei s'au imbarcat pe iahtul «Domnița Florica», și pe vaporul «T. Măgurele» și-au trecut Dunărea la Rusciuc. Au fost primiți de cetățenii acestui oraș cu urale, flori și steaguri. Muzica bulgară a intonat imnul național român. Inginerul județului Rusciuc, d-l Ceavof, a rostit o cuvântare de bună venire a Românilor pe pământul Bulgariei, udat cu sânge de eroi români, vărsat pentru liberarea Bulgariei. D-l inspector Costescu a mulțumit pentru călduroasa primire, arătând că Români vin ca prieteni și camarazi în mijlocul poporului bulgar.

Inginerii au plecat la Poradim, sătulețul unde a fost cartierul M. S. Regelui în timpul războiului pentru neatârnamare. Au vizitat muzeele istorice, înființate în casele unde au locuit M. Sa și Țarul Rusiei la 1877. Inginerul Radonof a vorbit în românește, arătând că Bulgarii sunt recunoscători armatei române și Regelui Carol. A răspuns d-l profesor Pangrati. Dela Poradim s'a trimis o telegramă M. S. Regelui la Lugano arătând sentimentele de devotament, admirație și respectoasă iubire, ale inginerilor.

Seara inginerii au sosit la Sofia, capitala Bulgariei, unde au fost primiți de inginerii și arhitecții bulgari adunați în congres, precum și de un numeros public. Seara li s'au dat inginerilor o masă bogată, la care s'au rostit toasturi însuflețitoare. A doua zi, au vizitat școalele românești și bulgărești, grădina zoologică și botanică, unde au fost primiți de însuși A. S. Principele Ferdinand al Bulgariei.

A. Sa a lăudat inginerii români și mai ales pe inginerul Saligny, constructorul podului dela Cernavodă.

Apoi au luat parte la o reprezentație de gală dată în cinstea inginerilor noștri, jucându-se piesa «O Căsnicie», tradusă din românește în bulgărește.

Noul guvern unghureso.

Guvernul unghuresc de sub prezidenția generalului Fejervary demisionând, M. S. Impăratul a primit să se formeze un nou guvern în care să intre cei mai de seamă membri ai partidelor coalizate (unite) între ele. Ca prim ministru s'a numit d-l Alex. Wekerle, fost președinte al înaltei curți administrative și prim ministru în 1892. Din guvern mai face parte Kossut, Apony și alții. Noii miniștri au fost primiți cu multă bucurie în Buda-Pesta. Primul ministru va face cunoscut programul guvernului într-o întrunire apropiată.

Isbucnirea vulcanului Vezuviu.

Vulcanul Vezuviu, cunoscut din vechime, a isbucnit din nou. Din crăpături noi se coboară la vale torente uriașe de lavă, cari împrăștiie nori de fum cu un miros foarte înăbușitor și nimiceste totul în cale. Vulcanul a înmormântat satul Bascotrecase. Locuitorii au isbutit să fugă. Țarinele și satele din jurul orașului Neapole sunt în mare primejdie. Observatorul vezuvian a fost ruinat. Lava începe să năvălească în localitatea Tore-Anunziata, de unde populația fuge înspăimântată. Ploaia de cenuse ajunge până la câteva sute de kilometri depărtare de Vezuviu. Se simt cutremure dese de pământ. La Oftaiano s'au nimicit moșiile din întreaga regiune. Sunt 200 de victime.

Bisericile din Neapole și din împrejurimi sunt pline de credincioși care roagă pe Dumnezeu să aibă îndurare de ei și să facă a încetă erupțiile vulcanului. La Neapole sunt peste 40.000 fugari.

Suveranii Italiei și Ducele D'Aosta au outreerat ținuturile în automobil încurajând populația și împărțind ajutoare.

Ministerul de finanțe a hotărât să se suspende plata impozitului în comunele cari au suferit pagube.

Societatea „Frăția bunilor Români“.

La Iași, s'a pus bazele unei societăți naționale «Frăția bunilor Români», care are de scop ridicarea morală și materială a țărânului român și scoaterea orașelor de sub înrăurirea străinilor.

Mitropolit grec oprit de a se întoarce la post.

Marele vizir a oprit din nou pe Mitropolitul din Grebena, compromis în afacerea bandelor grecești din Macedonia, să se înapoeze la postul său.

O serbare școlară.

În ziua de 19 Martie s'a serbat în Galați cu o deosebită solemnitate 40 de ani dela întemeierea școalei primare de băieți No. 4. Cuvântarea ocazională a ținut-o d-l P. Eug. Stoica, directorul școalei.

Lotăria societății „Agrare“.

La 14 Martie, ora 3 d. a., s'a făcut la primăria Capitalei a doua și ultima tragere a lotăriei soc. «Agrare». Au câștigat:

20.000 lei No. 634.

5.000 lei No. 27.733.

3.000 lei No. 2.508.

Câte 1.000 lei No. 7.052 și 39.819.

Câte 500 lei No. 12.914, 15.091, 37.868, 15.747, 7.965, 4.901, 38.106, și 20.059.

Câte 100 lei No. 22.050, 2.289, 12.018, 37.665, 28.571, 35.580, 21.107, 25.755, 33.906, 36.643, 34.579, 6.381, 22.884, 14.812, 12.464, 5.464, 22.079, 1.553, 24.407, și 15.005.

Câte 50 lei au câștigat numerele: 34.844, 6.992, 16.141, 12.972, 7.016, 6.990, 12.193, 7.035, 22.601, 30.036, 24.990, 9.924, 37.574, 908, 23.542, 34.924, 37.031, 11.005, 21.706, 8.327, 24.983, 39.268, 29.660, 17.423, 16.772, 21.713, 2.843, 28.994, 26.126, 16.842, 15.265, 17.089, 18.268, 27.514, 18.648, 3.047, 8.272, 1.744, 36.470, 36.377, 17.364, 24.003, 22.029, 18.406, 13.669, 23.819, 30.570, 23.625, 29.261, 13.766, 20.796, 31.905, 15.474, 33.874, 10.931, 22.229, 3.129, 3.133, 1.625, 39.134, 9.777, 26.284, 33.728, 35.732, 29.536, 678, 14.603, 24.116, 39.942, 903, 25.754, 22.549, 16.659, 10.018, 28.246, 5.198, 23.085, 23.774, 35.705, 2.070 și 35.905.

— Onorează bătrânețea și păzește tinerețea.

— Puterea dă curaj și curajul dă înruință.

Dela Academia Română.

Marți 28 Martie a. c., orele 1 p. m., a avut loc ultima ședință a sesiunii generale a acestei înalte instituțiuni. Cu acest prilej d-l I. Kalinderu a fost din nou ales în unanimitate ca președinte și pentru anul viitor, iar d-nii Sp. Haret, I. Negruzți și C. Erbiceanu, ca vice-președinți.

După ce d-l Kalinderu mulțumește pentru realegere, d-l D. Sturdza, secretarul general al Academiei, citește raportul despre lucrările săvârșite în această sesiune. D-sa reamintește cuvântarea d-lui I. Kalinderu dela 28 Fevruarie a. c. cu prilejul deschiderii sesiunii generale și îi aduce laude pentru darul de 4000 lei cu care a contribuit spre a se delega un cunoscător care să studieze la fața locului starea actuală a chestiunii Românilor din peninsula Balcanică, așa că opera ce se va alcătui va fi o călăuză pentru istoricii și bărbații politici ca și pentru economiști și etnografi. Tot cu această ocazie Academia a luat cunoștință cu plăcere despre un moment însemnat din viața d-lui Kalinderu: împlinirea a 40 ani de activitate publică, și îi urează să sărbătorească o asemenea aniversare și în serviciul Academiei.

Enumără ședințele ținute în număr de 6, din cari 2 solemne și 4 publice, ca și subiectele tratate. Amintește că în ședința dela 27 Martie, plenul Academiei a hotărât, ca în arendarea moșiilor sale, să se fixeze de către delegațiunea Academiei învoielele dintre arendași și locuitori, atât în ce privește sub-arendarea terenurilor cât și în ce privește plata muncii. Tot în acea ședință s'a hotărât să nu se aprobe prețul enorm ce oferise un arendaș pentru o moșie a Academiei din Moldova, până ce nu se vor stabili mai întâiu învoielile cu locuitorii.

S'a luat cunoștință de următoarele subiecte de premii fixate de secțiuni:

- a) pentru premiul Năsturel, seria A, din 1910: Genealogia Basarabilor;
- b) pentru premiul Adamachi din 1911: Desvoltarea boerii în principatele române;
- c) pentru premiul Al. I. Cuza din 1911: Istoria școalelor la Români de pretutindeni până la 1866;
- d) pentru premiul Fătu din 1911: Harta geologică amănunțită a unuia din județele: Suceava, Tulcea sau Mehedinți;
- e) pentru premiul Năsturel din 1911: Studiul culcușurilor de petrol din Moldova;
- f) pentru premiul Lazăr din 1911: Animalele domestice din România.

S'au ales ca membrii onorari ai Academiei d-nii: 1) **Karl Krumbacher**, profesor de filologie greacă medievală și modernă la Universitatea din München; 2) **Wilhelm Meyer-Lübke**, profesor de filologie romanică la Universitatea din Viena; 3) **Gustav Leon Schlumberger**, membru Institutului Franței și primu care se ocupă de ist. Bizantină; 4) **A. Bechamp**, membru al Institutului Franței, se ocupă de istoria științei; 5) **I. Berthelot**, membru al Institutului Franței; 6) **Aug. Bernaert**, fost prim-ministru al Belgiei, actual ministru de stat, jurisconsult renumit și amic al României.

Tezele cari urmează a fi lucrate și desvoltate de preoții Eparhiei
Dunărei de jos în conferințele pastorale generale, ce vor avea loc
în luna Octomvrie 1906.

I. — «Care sunt mijloacele, prin care serviciile bisericesti și în deosebi serviciul sfintei Liturghii să fie cât mai înălțătoare și mai atrăgătoare pentru popor».

(Ținuta preotului și a celuilalt personal bisericesc: curățenia corpului, îmbrăcămintea, ordinea din sf. Altar, citirea, cântarea și predica.

Introducerea ordinii și disciplinei între credincioși în biserică. Curățenia bisericii înăuntru și înafară; infrumusețarea curții bisericii, etc.).

II. — «Jurământul».

(Originea lui în sf. Scriptură și sf. Tradițiune; necesitatea jurământului și importanța lui; respectarea și călcarea jurământului cu toate urmările lor).

III. — «Legile și Regulamentele privitoare la Biserica română și clerul ei, date de corpurile legiuitoare și de sf. Sinod dela 1872 până la 1906 inclusiv».

(Insemnătatea acestor legi și regulamente din punctul de vedere moral, cultural și material).

IV. — «Datoria preotului de a sfătuși și îndemna pe păstoriții lui să îmbrățișeze cu bunăvoință toate măsurile luate de Stat și societate pentru luminarea și îmbogățirea poporului».

(Școli de adulți, cercuri culturale, bănci populare, sîrnicultura sau cultura gîndacilor de mătase, protecțiunea animalelor, etc.).

INFORMAȚIUNI

În com. Jugur-Muscel, din inițiativa învățătorului N. I. Ghinescu și St. Mitulescu, s'a înființat o tovarășie sătească «Sf. Impărați Constantin și Elena», care a luat cu arendă moșia d-lui C. A. Berendei din aceea comună, pe termen de 5 ani.

*
*
*

Luni 27 Martie orele 6 $\frac{1}{2}$ p. m. s'a întrunit la Administrația Domeniului Coroanei comitetul societății culturale «Steaua». În această ședință, presidată de d-l I. Kalinderu, au luat parte d-nii Sp. Haret, Chr. Negoescu, P. Gârboviceanu și Păr. C. Ionescu, s'a cetit situația financiară a societății dela 1 Ianuarie 1906 și până la zi, care e satisfăcătoare. Comitetul s'a ocupat apoi cu vânzarea publicațiilor populare ce editează. A admis unele manuscrise ce i s'a prezentat, iar pe altele le-a dat membrilor spre examinare. Dela «Banca Poporului» a primit un ajutor de 200 lei, din care a hotărît să se trimită cărțile gratuit cabinetelor de lectură din Bucovina și la mai multe biblioteci populare din țară și din Ardeal. În sfârșit a luat cunoștință de o scrisoare a Direcției Căilor ferate române, care a primit ca publicațiunile societății să se vînză prin șefii de gară și casierii stațiilor, cari ar voi, fără a le impune însă subalternilor sau altor persoane.

BIBLIOGRAFII

Practica Incului manual de Ghinescu și Pepenescu, cu 33 figuri, de vânzare la Gh. N. Vlădescu, C. Lung și Em. Popescu, Pitești cu prețul de **35 bani**.

*
*
*

A apărut: **După 40 ani de domnie**, poem istoric în versuri de Const. S. Stoenescu prețul lei **1,50**. De vânzare la toate librăriile și la tipografia Fane Constantinescu, Craiova.

*
*
*

În editura librăriei Leon Alcalay, calea Victoriei 37, București, a apărut în «Biblioteca pentru toți»: **Jucătorii de cărți**, piesă în 4 acte de Haralamb G. Lecca. Prețul **60 bani**.

*
*
*

Se recomandă pentru școală și familie, următoarele cărți ale profesorului Toma Dicescu, directorul liceului din Buzău : **Rolul statului și al familiei în educațiune**, prețul 60 bani ; **Cultura morală a tinerimei**, prețul 60 bani ; **Individualitatea. Deprinderea**. Prețul 60 bani ; **Pestalozzi pentru cultura și ferioirea poporului. Propagarea cunoștințelor agricole prin învățator**. Prețul 60 bani ; **Material pentru serbări școlare și șezători sătești**. Prețul 1 leu ; **Chestiuni pedagogice**. Prețul 1,50 lei. (Această carte este de mare folos învățătorilor). Toate aceste cărți se găsesc de vânzare la autor și la toate librăriile din țară.

MULTUMIRI

D-l Mitru Clement, învățator, căt. Bogzești, jud. Roman, aduce viile sale mulțumiri preotului Gavril Mitru, pentru bunavoința ce a avut de a înzestra școala din acest catun cu un clopot în valoare de 25 lei și cu un ceasornic în valoare de 15 lei.

Păduchii pomilor, sunt de două feluri : unii verzi, cari trăesc și pe meri și pe peri, iar alții roșcați, cari trăesc numai pe meri. Frunzele și ramurile pomilor, pe cari se află păduchii cei verzi, sunt presărate cu puncte negre, cari nu sunt altceva decât ouă de ale lor. Acestea în timpul iernei rezistă contra frigului și din ele primăvara ies alți păduchi. Vara, pomii atacați trebuiesc stropiți din 3 în 3 zile, până dispar păduchii, cu soluția următoare : 1 $\frac{1}{2}$ kg. săpun de Kali, $\frac{3}{4}$ kg. zeamă de tutun și 100 litri apă. Ziua următoare stropim pomii cu apă curată. Operațiunea sus numită trebue făcută numai după apusul soarelui. În timpul iernei, ramurile cari au ouă pe ele trebue spălate cu amestecătura sus numită, însă făcută puțin mai tare.

Păzește-te de mâța blândă, care pe față te lingușește și în dos te zgârâie.

Câinii cari latră mult, nu mușcă.

Găinile care cotcodotează nu ouă.

Calul care își câștigă ovăzul, îl primește rar.

Unde se face focul, ese fum.

Dumnezeu locuiește între oamenii cari se unesc la nevoie.

Unde o mână spală pe alta, se fac amândouă curate.

Acolo crește mulțumirea și bucuria, unde se seamănă iubirea.

Funia se rupe de unde este mai subțire.

Unde este hoit, se adună vulturi.

Avis important.

În editura cunoscutei librării **H. STEINBERG**, str. **Gabroveni No. 10**, București, au apărut în **TREI VOLUME** lecțiuni practice, întocmite după programa școalelor primare urbane și rurale de *Gh. N. Costescu*, directorul școlii de băieți «Enăchiță-Văcărescu», din București. Această importantă lucrare cuprinde 3 volume și anume: Volumul I-iu *Metodica limbii Române*, cuprinde aproape toate lecțiile de Limba Română dela cl. I—IV-a așa cum trebuiesc făcute cu copiii. Costă **5 lei**. Volumul II-lea: *Metodica Matematicii*, cuprinde lecțiile de aritmetică și geometrie după program, dela cl. I—IV-a. Costă **5 lei**. Volumul III-lea: *Metodica Istoriei și Geografiei* cuprinde toate lecțiile de istorie și geografie după program dela cl. II—IV-a. Costă **7 lei**.

Fiecare volum cuprinde două părți: **teoria și practica**.

Toate chestiunile ce se cer să fie tratate în conferințele generale din anul acesta, sunt desfășurate pe larg în volumele de mai sus.

Le recomandăm călduros d-lor Invățători și Institutori. Comandele se pot face la toate librăriile din țară.

LICITAȚIUNI

În zilele mai jos notate la ora 10^{1/2} a. m., se va ține la Eforie, Spitalelor Civile din București, Bulevardul Elisabeta No. 3, licitație publică cu oferte închise pentru vânzarea următoarelor locuri și anume: 1) În ziua de 22 Aprilie, 1906. Locul în întindere de 5388 m. p., situat în com. Măxineni, de pe proprietatea Măxineni-Corbu, jud. R. Sărat. Garanție pentru admitere la licitație lei 200; 2) În ziua de 25 Aprilie 1906. Locul în întindere de 2.673 m. p., situat pe proprietatea Rotunda, com. Brădeanu, jud. Buzău. Garanție pentru admitere la licitație lei 100; 3) În ziua de 28 Aprilie 1906. Locul în întindere de 2.730 m. p., situat pe propr. Batogu, com. Batogu, jud. Brăila. Garanție pentru admitere la licitație lei 100. Oferte condiționate și supra oferte nu se primesc. Condițiunile speciale precum și orice alte informațiuni se pot lua la serv. Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru. Licitația se va ține conform art. 72—83 din legea Competibilității publice.

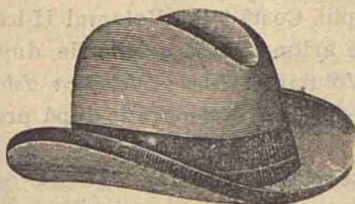
Poșta Redacției.

D-lui A. German, Săliște, Transilvania.—«Didactica Magna» a apărut în editura Cassei școalelor. Prin urmare trebuie să vă adresați acolo.

NICOLAE LUPAN

24, Calea Victoriei, București.

▣ PALARII, PALARII, PALARII ▣

moi și tari, culori și negre

primesc zilnic

Noutăți diferite.

▣ GHETE, GHETE, GHETE ▣

pentru Dame, Bărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-4.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
 Lachlan Macintosh Kate,   ”
 G. I. Gosehen . . . . .   ”
 Vicontețe Duncannon . . . . .   ”
 E. W. H. Barry . . . . .   ”
 Robert Hamilton Lang . . . . .   ”
 Demetre de Frank . . . . .   Viena
 P. Naville . . . . .   Paris
 Ad. Vernes . . . . .   ”

Directori: { C. A. Stolz
                   E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
 Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:
 Londra 7 Great Winchester street.
 Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
 ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI.
 Capital în acțiuni întreg vărsat în
 aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
 compuse din prime
 și daune 3.955.688.76
 Idem format din capi-
 tal și alte rezerve > 1.075.842.60
 Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . Lei 33.000.000
 Vice-președinte A. Băicoianu
 Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
 cediului, a «grindinei», contra riscului
 pierderii valorilor. Asigurările
 pentru viață sunt primite în toate
 combinațiunile obișnuite ca: «cas de
 moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
 Sediul social în palatul Societății din
 str. Doamnei No 12, București. Re-
 prezentanță generală în București,
 str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
 orașele din țară.